

Často kladené otázky (FAQ)

1) Jak má správní orgán postupovat, pokud oznámení o svolání shromáždění bude doručeno e-mailem ?

Bude-li oznámení o konání shromáždění oznámeno příslušnému úřadu e-mailem nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem, hledí se na takové oznámení ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu jako na podání, které je třeba potvrdit nebo doplnit tak, aby splňovalo písemnou formu nebo formu ústního podání do protokolu anebo bylo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Na nutnost potvrzení nebo doplnění oznámení o konání shromáždění ve formě e-mailové zprávy nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem úřad musí svolavatele (podatele) neprodleně upozornit a splnit vůči svolavateli poučovací povinnost, tj. svolavatele poučit, že obvyčejné e-mailové oznámení konání shromáždění nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem lze ve lhůtě 5 dnů potvrdit nebo doplnit, jinak se nejedná o platné oznámení konání shromáždění. Došlo-li by ke kolizi s třídenní lhůtou pro zákaz, může úřad, má-li k tomu závažné důvody, zakázat, i když shromáždění nemá perfektní formu.

2) Jak má správní orgán postupovat, pokud podání nemá všechny náležitosti, vyzve k doplnění a druhý den přijde podání jiného svolavatele se všemi náležitostmi?

Které oznámení má pak přednost? (za předpokladu, že to prvé je pak řádně doplněno a za předpokladu, že řádně doplněno není?)

Jak dlouhou lhůtu pro doplnění má správní orgán stanovit?

Obdrží-li úřad oznámení o konání shromáždění, které nemá všechny náležitosti, vyzve úřad svolavatele, aby neprodleně chybějící náležitosti doplnil. Svolavatel může doplňovat chybějící náležitosti ve lhůtě 5 kalendářních dnů.

Doplní-li svolavatel náležitosti oznámení o konání shromáždění ve lhůtě 5 dnů, podal oznámení o konání shromáždění k okamžiku podání „neperfektního“ oznámení.

Obdrží-li tedy úřad neperfektní oznámení o konání shromáždění v pondělí od svolavatele X, v úterý obdrží od jiného svolavatele Y oznámení o konání shromáždění perfektní a ve středu doplní všechny náležitosti svého oznámení o konání shromáždění svolavatel X, je dřívějším oznámením o konání shromáždění oznámení svolavatele X. Nedoplní-li svolavatel X své neperfektní oznámení o konání shromáždění ve lhůtě 5 kalendářních dnů, nejedná se o platné oznámení o konání shromáždění. Své shromáždění řádně oznámil svolavatel Y.

3) Jak má správní orgán postupovat, pokud se má shromáždění konat v místě a čase, kde probíhá jiná, např. kulturní akce?

Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno v čl. 19 Listiny základních práv a svobod, přičemž shromáždění konaná na veřejných místech lze za určitých podmínek omezit. Při výkladu pojmu veřejné místo lze vyjít z definice veřejného prostranství ve smyslu § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Veřejným prostranstvím jsou tak všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Z takto vymezeného pojmu veřejného prostranství vyplývá, že jeho charakteristickým znakem je přístupnost veřejnosti, přičemž otázka vlastnictví není rozhodná.

Pokud se má konat koncert na náměstí, který bude přístupný jen platícím divákům, nejedná se v případě vymezeného prostoru o veřejnosti volně přístupné prostranství, kde by bylo možné v souladu se shromažďovacím zákonem uspořádat shromáždění. Tato možnost samozřejmě zůstává před vymezeným prostorem místa samotného koncertu. Účastníci mohou chtít např. vyjádřit svůj protest proti názorům interpreta a konání shromáždění co nejbližší koncertu tak může mít své opodstatnění. Je však třeba pamatovat i na to, že zejména u velkých koncertů může být z bezpečnostních důvodů některý prostor zcela uzavřen veřejnosti.

Postup správního orgánu bude záviset na konkrétních podmínkách, kde se mají obě akce (kulturní akce a shromáždění) uskutečnit. Svolavatel akce je povinen poskytnout správnímu orgánu součinnost pro zabezpečení pokojného průběhu shromáždění (§ 6 shromažďovacího zákona). Správní orgán by se tedy měl se svolavatelem dohodnout na místě vhodném pro konání shromáždění – např. před vchodem na samotný koncert.

4) Jak má správní orgán postupovat, pokud dojde ke konfliktu shromáždění oznámeného podle zákona a náboženského shromáždění, které se nemusí oznamovat a úřad o něm mnohdy neví? Pokud úřad o náboženském shromáždění ví z jiných zdrojů (např. tradiční poutě), může oznámené shromáždění zakázat s tím, že se na daném místě a v daném čase koná jiné shromáždění?

Kolizi náboženského shromáždění se shromážděním oznámeným podle zákona o právu shromažďovacím zákon o právu shromažďovacím neřeší. Platně oznámené

konání shromáždění nelze zakázat z důvodu, že na stejném místě a ve stejném čase se má konat náboženské shromáždění.

Jinak by tomu bylo v případě, že by i náboženské shromáždění, ač takové shromáždění nemusí být podle zákona o právu shromažďovacím úřadu oznamováno, bylo oznámeno v režimu zákona o právu shromažďovacím, a to oznámeno dříve, na stejné místo a stejnou dobu. V takovém případě by bylo možné konání druhého shromáždění zakázat.

5) Může shromáždění rozpustit starosta, má-li obec tajemníka? Může starosta tajemníkovi nařídit, co má dělat?

Záleží na tom, jak je upraven výkon přenesené působnosti na úseku shromažďovacího práva organizačním řádem. Organizační řád zpravidla stanoví, že přenesou působnost na úseku práva shromažďovacího vykonává určitý odbor úřadu, pak není prostor pro starostu obce, aby shromáždění rozpouštěl. Organizační řád však může stanovit, že přenesenou působnost na úseku práva shromažďovacího vykonává starosta obce (obecní úřad tvoří také starosta), potom je možné, aby shromáždění rozpustil starosta.

Podle § 110 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je tajemník obecního úřadu odpovědný za plnění úkolů obecního úřadu v přenesené působnosti, tj. za plnění úkolů na úseku práva shromažďovacího, starostovi. Z tohoto ustanovení je třeba vycházet při řešení otázky, zdali starosta může tajemníkovi nařídit, co má se shromážděním dělat.

6) Co má zákon na mysli, když za přestupek považuje "neoprávněné vniknutí" na shromáždění?

Při stanovení právní kvalifikace přestupku proti právu shromažďovacímu podle § 14 odst. 2 písm. e) zákona o právu shromažďovacím, kterého se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do shromáždění, bude záviset na konkrétním jednání; konkrétní situaci. Skutková podstata chrání svolavatele a účastníky shromáždění a postihuje především osoby „provokatéry“, kteří vniknou do shromáždění.

7) Může být důvod pro zákaz, když svolavatel nedoloží souhlas majitele pozemku?

Z Listiny základních práv a svobod vyplývá, že za určitých podmínek lze omezit shromáždění na veřejných místech (tedy nikoliv v případě shromáždění konaných v obydlí občanů, na soukromé zahradě apod.) Při výkladu pojmu veřejné místo lze vyjít z definice veřejného prostranství ve smyslu § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Veřejným prostranstvím jsou tak všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Z takto vymezeného pojmu veřejného prostranství vyplývá, že jeho charakteristickým znakem je přístupnost veřejnosti, přičemž otázka vlastnictví není rozhodná.

Souhlas majitele veřejného pozemku, na němž se má shromáždění konat, není tedy důvodem pro vydání rozhodnutí o zákazu shromáždění. Zákon o právu shromažďovacím takový důvod zákazu, tj. omezení shromažďovacího práva zaručeného Listinou základních práv a svobod, nezná. Nicméně musí se jednat o veřejné místo, není tedy možné svolat shromáždění např. na zahradu souseda a tvrdit, že mi toto umožňuje shromažďovací zákon. Ačkoliv je shromažďovací právo jedno ze základních lidských práv, na roveň mu postavená jsou i jiná, Listinou zaručená základní práva a svobody, jako je např. ochrana před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, právo vlastnit majetek.